

Šiame numery-

Rugsėjo pirmosios lietus nesugadino

2 psl.

Kas suriša svajonėms sparnus?

2 psl.

Dabar pirmokai - tikri janoniečiai

3 psl.

Naujasis seimas trykšta idėjomis

4 psl.

Rašytojai siūlė repuoti Maironį

4 psl.

Mokslo ataka mūsų gimnazijoje

5 psl.

Mokytojų diena sugrąžino į vaikystę

5 psl.

Kas laidos paskutinį lietuvių?

8 psl.

Laikėme Konstitucijos egzaminą

8 psl.

Istorijos mokytoją sužavėjo Izraelis

9 psl.

Iš Kinijos - su nugalėtojų diplomais

10 psl.

Ar lemta tau būti turtinamam?

11 psl.

Naujas sezonas - nauja redakcija

12 psl.

Prie gimnazijos iškelta burė jamžino buriuotojo, žymaus gamtosaugininko O. Truchano atminimui.

Gimnazijos laivas iškėlė burę

Rugsėjo 16 dieną, Šiaulių miesto 777-ojo gimtadienio proga, Juliaus Janonio gimnazijoje vyko teatralizuotas istorinės gimnazijos atidarymas. Prie pagrindinio įėjimo buvo iškilmingai iškelta balta burė, skirta buvusio gimnazijos mokinio, jaunystėje geriausio Lietuvos buriuotojo, garsaus keliautojo, geografo, fotografo, gamtos saugotojo Olego Truchano 90-osioms gimimo metinėms paminėti.

Nukelta į 7 psl.

"Liūdni slibinai" Šiauliuose šventė penkerių metų grupės gimtadienį.

Dar viena "liūdny slibinų" provokacija

Spalio 3 dieną, Šiaulių kultūros centre, vyko populiarios jaunimo grupės „Liūdni slibinai“ jubiliejinis koncertas. Liūdnosios trijulės koncertinis turas po Lietuvą, pavadintas „5 kartus radio“, surengtas grupės penkmečiui paminėti. Ta proga grupės internetiniame tinklalapyje www.liudnislubinai.lt jau galima rasti nemokamą dainų rinkinį „Imkit mane ir klausykit“. Po koncerto „Liūdni slibinai“ sutiko duoti išskirtinį interviu Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijos žurnalistų klubui „Tebūnie šviesa“.

Nukelta į 10 psl.

GIMNAZIJOS „BRAZDESIAI“ PERSIKĖLĖ Į MIESTĄ

Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijoje jau ne vienerius metus vykstantys unikalūs muzikos vakarai šią vasarą persikėlė į miestą. Dvieju dienų festivalis „Brazdesiai sielai“ kvietė jaunus ir vyresnius žmones pasiklausyti dainuojamosios poezijos bei akustinės muzikos. Kalbiname vienas iš organizatorių – buvusią abiturientę leivą Ripinskytę bei ketvirtokę Aistę Šulskytę.

Nukelta į 10 psl.

Festivalio "Brazdesiai sielai" organizatorių ir atlikėjų komanda.

Gerbiamieji Janoniečiai,

šiuos mokslo metus pradėjome dar ir Burės pakėlimu bei Varpo dūžiu. Tad linkiu visai gimnazijos bendruomenei, kad šiame mūsų laive gerai jaustųsi visi, o mes laiku ir saugiai pasiektume savo tikslą - naująjį uostą.

Pagarbiai
Direktorius Rimas Budraitis

Mokslo metų šventės lietus nesugadino

Rugsėjo 1-osios šventė itin retai vyksta ne gimnazijos kieme, o aktų salėje. Šie metai išskirtiniai.

Nors Rugsėjo 1-oji (2-oji) buvo lietinga, lietus nesugadino šventinės nuotaikos ir nenuslopino jaudulio gimnazistų širdyse. Vieniems šis rugsėjis – pirmasis Juliaus Janonio gimnazijoje, kitiems, deja, paskutinis.

Šiais mokslo metais Juliaus Janonio gimnazijoje mokosi 718 mokinių. Iš pat ryto lijo, todėl Rugsėjo 1-osios šventė vyko ne gimnazijos kiemelyje, o aktų salėje.

Kaip paskutinį rugsėjį mokykloje jaučiasi mūsų vyriausieji gimnazistai? Buvusi Mokinių seimo prezidentė Akvilė Gaupšaitė patikino: jaučiasi puikiai. „Žinoma, buvo keista ir kiek liūdna pagalvojus, jog ši Rugsėjo pirmoji – paskutinė, kai aš dar mokyklos suolo. Bet stengiausi mėgautis švente ir tuo, jog esu tarp vyriausiųjų“, - kalbėjo Akvilė.

Vanesai Ražinskytei šie mokslo metai pirmieji mūsų mokykloje. Ji su draugais taip pat džiaugėsi Rugsėjo pirmosios švente ir naujaisiais savo antraisiais namais Juliaus Janonio gimnazijoje. Gimnazistus ir mokytojus pralinksmino abituriento Karolio Šileikos kalba,

kurioje jis ragino pagaliau pasiūsti „velniop tą vasarą“ ir grįžti prie rimtų darbų. Sėkmingų mums visiems naujųjų mokslo metų!

Rūta KLUNGEVIČIŪTĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

Redaktorės žodis

Kas suriša sparnus svajonėms?

Šiandien nebūsiu stereotipinė lietuvė ir nesipiktinsiu tuo, kad Lietuvoje saulė blankesnė nei svetur, lyja kur kas dažniau, žmonės neturi čia dėl ko šypsotis, o galimybė, kad tavo purvais apdabstys pravažiuojantis automobilis, didesnė nei bet kur kitur. Bet ar tikrai svetur saulė ryškesnė? TU sakai, kad turi svajonę, tačiau nieko dėl to nedarai. Tikini, kad tikrai gali, tačiau vis stovi toje pačioje stotelėje. Kodėl pagaliau neįsėdus į autobusą? Ar kada nors esi IŠ TIKRŲJŲ kažko labai labai norėjęs? Sakai, kad būtų smagu aplankyti Australiją, tačiau kiekvieną kartą tokią svajonę užbaigi guosdamas save, kad tau ir čia gerai, nėra reikalo svetur keliauti. Ar nemanai, kad smarkiai suklydai, palaidojęs tai, ko nė nepradėjai, pasakęs neįmanoma tam, ko niekada nė nebando daryti.

TU mėgsti sakyti, kad aplinkui tave nėra mylinčių ar nuoširdžių žmonių, o galbūt tiesiog bijai suprasti meilę? Ar kada savęs klausai, ką reiškia mylėti? Lažinuosi, atsakei, kad tai - mylėti vyrą ar moterį. O pabandyk įsimylėti savo šalį, miestą, pasaulį - pamilsi visus.

TU kartais prisitari, kad tikėti neverta. Tačiau ar bandei įsileisti tikėjimą, atverti savo širdį, būti atviras, imti ir duoti?

Kartoji, kad verta pasitikėti tik savimi, bet ir to dažniausiai nedarai... Jeigu vis dar netiki, pagaliau patikėk - stebuklu, dievais, Tėvyne ar savimi. Veikia!

TU daug kartų esi sakęs, kad tavo gyvenimas neypatingas. Pabandyk prisiminti visas laimingas šios dienos akimirkas, kurios priverstė tave jaustis išskirtiniu ir nusišypsoti. Kai autobuso vairuotojas tave apšaukia, o vėliau susigėsta ir atsiprašo, sakydamas, kad esi labai mandagus ir išsiskiri iš pilkos piktų žmonių minios, šypsena pati pasibeldžia į duris.

Sėskim į atvažiuojantį savo tikslą ir svajonių autobusą ir visai nesvarbu, koks jo numeris.

Laura KRYŽEVIČIŪTĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ redaktorė

Gimnazijos bureje įamžintas Olego Truchano atminimas

Atkelta iš 1 psl.

Burei pagaminti nemažai laiko ir jėgų skyrė dailės ir technologijų mokytojai Daiva Leliukienė, Inga Budraitienė ir Vaidas Jankevičius. Ji buvo pasiūta iš drobės, anot D. Leliukienės, tinkamiausio burei audinio. Didžiausias darbas buvo drobę sukirpti, juolab kad audinys minkštas, teko nemažai matematiškai skaičiuoti, kad bure būtų tinkamai ištempta. O atidarymo diena buvo tikras išbandymas. Pasipylęs lietus ir vėjas patikrino mokytojų rankomis siūtos burės ir dažų stiprumą.

„Trys burės kampai simbolizuoja ugnį, žemę ir vandenį“, - gausiai susirinkusiems gimnazistams kalbėjo J. Nekrašius. Jo įsitikinimu, O. Truchano gyvenimas brangus gimnazijai, kaip žmogaus pasiaukojimo bei tarnavimo gamtai pavyzdys.

Advokatui pritarė ir gimnazijos direktorius Rimas Budraitis. Direktorius skatino gimnazistus vertinti unikalį, 1851 metais įkurtos gimnazijos istoriją bei ją didžiulius. Pasipuošę tų laikų gimnazistų kostiumais ir kepuraitėmis teatro studijos „Jeigu“ vaikinai inscenizavo istorinės berniukų gimnazijos atidarymą. Skambant muzikai, J. Nekrašius kartu su gimnazijos Mokinių seimo prezidentė Milda Maciejauskaite buvo pakviesti pakelti burę, kurios baltoje drobėje aukštai švietė šventės simbolis ir užrašas „Šiauliai 777“, o apačioje - „Olegas Truchanas 1923-1972“. Vėjyje plevėsujančią burę palydėjo varinio gimnazijos varpo dūžiai, simboliškai skelbiantys gimnazijos atidarymą.

Insenuzuotas gimnazijos atidarymas. Prie mikrofono gimnazijos direktorius Rimas Budraitis, dešinėje – Jonas Nekrašius.

SIGITA STONKIENĖ, ROBERTA RASIKIENĖ

Nuo šiol Pirmokai - tikri janoniečiai

Mokinių seimas, kaip ir kasmet, suorganizavo spalvingas ir įsimintinas pirmokų krikštynas.

Neseniai pirmokai buvo oficialiai pakrikštyti ir tapo visaverčiais Juliaus Janonio gimnazijos nariais. Kiekviena klasė prisistatė kūrybiškai.

1a klasė, kariškai nusiteikę jaunuoliai, prisiekė visuomet tarnauti gimnazijai ir garsinti jos vardą!

1b klasė prisistatė unikalio filmuko, o po jo savo pasirodymą vainikavo šoku, privertusiu daugumą pajudėti.

1c klasė, pasitelkusi gitarą, sudainavo pačių sukurto dainą apie klasę.

1d klasė daugumai įsiminė dėl pasirodymo pradžioje ištartų žodžių: „Mes visi skirtingi, todėl į šią užduotį pažiūrėjome kitaip“. Salė šypsojosi, žiūrėdama filmuką, kurio tema buvo „Ūkininkas ieško žmonos“.

1e klasė pabrėžė, jog jau spėjo pamilti vieni kitus, todėl dainuodami palinkėjo ir mums juos pamilti!

1f – žaismingai nusiteikusi klasė, lietuviškai atliko visiems puikiai žinomą dainą „Blurred lines“, taip jį pristatė vienas kitą.

Visi pirmokai buvo labai patenkinti krikštynomis, tačiau ne visi noriai pritarė priesaikai, kurią diktaavo abiturientai: „Pirmokai privalo praleisti abiturientus valgykloje, nes jiems labai sunku“. Gausių plojimų susilaukė Mokinių seimo veikla: puiki idėja, šypseną keliantys drabužiai, geltonųjų šalikėlių reklama. Filmukas apie saugumą buvo renginio kulminacija - tikrai efektingesnis už nuobodžias teorijos pamokas.

Nuotraukoje ką tik pakrikštyti „kariškiai“ - 1a klasė.

Akvilina Šarauskaite, žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

Naujasis seimas trykšta idėjomis

Praėjusį pavasarį buvo išrinktas naujasis, jau septynioliktasis gimnazijos Mokinių seimas. Inauguracijos metu visi nedrąsiai stebėjome buvusius seimūnus, jų linksmus pajuokavimus, šnekas. Ledus pralaužė pirmasis susirinkimas, kuris buvo tikrai netradicinis: skanavome picų, stengėmės geriau pažinti vieni kitus bei papasakoti, ko tikimės iš

Naujojo Seimo nariai nenusitgsta vietoje, be to, yra labai linksmi. Ypač vaikinai, savo pokštais sugebantys prajuokinti net liūdniausių akimirką. Nuo jų neatsilieka sumanios ir išradingos seimuko merginos. Esame draugiški, mėgstame kartu leisti laiką, aptariame veiklos kryptis, sprendžiame problemas, diskutuojame.

Turime puikią prezidentę Mildą Maciejauskaitę. Kartais dirbame ir komitetais. Vos tik išvysite kokį plakatą, žinokite, jog tai Giedrės Karpinskaitės, Aurelijos Ratkutės ir Airido Banevičiaus darbas.

Praėjusį pavasarį išrinktas naujasis Mokinių seimas jau ruošiasi permainingoms mokykloje.

Jie priklauso žiniasklaidos komitetui, stengiasi, kad visa informacija kuo greičiau pasiektų gimnazistus. Kultūros komitetas - Mintarė Varanavičiūtė, Žygimantas Varnas ir Ramunė Šventikaitė - rūpinasi, kad rengi-

niai būtų įdomūs ir pritrauktų kuo daugiau gimnazistų. Monika Senulytė, Justinas Švėgžda, Gilmina Juškutė ir Rokas Ulys pasiruošę palaikyti gerus gimnazistų ir mokytojų tarpusavio santykius, taip pat organizuos įvairias

apklausas, diskusijas gimnazistams aktualiomis temomis. Tikimės, kad mokslo metai bus darbingi, kupini smagių akimirkų ir kad sugebėsime įgyvendinti visas savo idėjas!

Mokinių seimas

RAŠYTOJAI

Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijoje vyko susitikimas su žymiais Lietuvos rašytojais. Gimnaziją aplankė literatūros almanacho „Varpai“ sudarytojas ir vyr. redaktorius Leonas Peleckis – Kaktavičius, poetas, eseistas, prozininkas Donaldas Kajokas, Maironio lietuvių literatūros muziejaus direktorė, poetė Aldona Ruseckaitė bei Lietuvos rašytojų ir žurnalistų sąjungų narys Viktoras Rudžianskas.

Šiuos rašytojus vienijantis aspektas – senųjų ir šiuolaikinių kūrinių dermė. Pasak V. Rudžiansko, naujosios technologijos neturėtų būti atsiejamos nuo ilgą laiką lietuvių literatūros kūrinių. O kadangi jaunimas reikalauja naujo literatūros pateikimo, kodėl Antano Barausko ar Maironio kūrinių nebūtų galima repuoti? Tai ne tik sudomintų moksleivius, bet ir skatintų juos domėtis literatūra.

Prozininkas D. Kajokas pasidalijo savo kūrybiniais tikslais ir idėjomis. Autorius atviravo: pirmosios knygos rašymas buvo labai sėkmingas, ji išleista su džiaugsmu, tačiau nemažai tekstų pašalinta dėl tų laikų cenzūros, taigi eilėraščiai liko D. Kajoko, bet unikali struktūra pražuvo. Kūrinyje „Lapės gaudymas“ - esė, gvildenamos kelios problemos. Kokį vaidmenį knygos pa-

Žinomi ir garsūs literatai svečiavosi gimnazijoje: (iš kairės) Aldona Ruseckaitė, Leonas Peleckis - Kaktavičius, Donaldas Kajokas ir Viktoras Rudžianskas.

vaadinime ir siužete atlieka lapė? Lapė, anot autoriaus, tai, kas svarbiausia. Tik žvelgiant filosofškai svarbūs vieni dalykai, vertinant psichologiniu aspektu – visai kiti, o teologiniu – tai tiesiog ryšys su Dievu. „Vertybių esmė ta pati, o atsirandantys vis kiti pavidalai sukuria

kitokį visaverčio gyvenimo suvokimą“, - teigė rašytojas.

Karolina MATELIONYTĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

Mokslo ataka Juliaus Janonio gimnazijoje

Mokiniai susidomėję klausėsi profesoriaus V. Laurinavičiaus paskaitos.

Rugsėjo 12 dieną trečią kartą Juliaus Janonio gimnazijoje „nusileido“ respublikinis festivalis „Erdvėlaivis Žemė“. Konferencijų salėje gausiai susirinkę gimnazistai klausėsi Biochemijos instituto direktoriaus, habilituoto biomedicinos mokslų daktaro, profesoriaus Valdo Laurinavičiaus.

Paskaitos „Kaip molekulės atpažįsta viena kitą ir kur tai mes galime panaudoti?“ metu gimnazistai galėjo sužinoti apie bakterijas, kurios minta tik sprogmenimis, kas darosi žmogaus organizme sportuojant, patiriant stresą, kaip seilėse atrandamos narkotinės medžiagos, kodėl juoduoja bananai, kaip galima išvalyti vandenį. Mokytojus sudomino moksliniai faktai apie cholesterolį, cukraligę, rapsų aliejų. Paskaitos pabaigoje profesorius papasakojo apie galimybes studijuoti biochemiją Lietuvoje ir užsienyje, pateikė mokiniams naudingų praktinių patarimų.

Vėliau gimnazijoje apsilankė ir habilituotas fizinių mokslų daktaras, profesorius Romualdas

Karazija. Šnekučiuojantis prie kavos puodelio, mokslininkas itin neįprastoje vietoje, ant mokyklos direktoriaus stalo, pademonstravo mirazą.

Kitą dieną buvo aplankyta tarptautinė mokslo mugė KTU. Dalyvauta renginiuose, stebėta galybė mokslo eksperimentų. Drąsiausieji galėjo nuvesti laivą į Klaipėdos uostą, pasitikrinti melo detektoriumi, uždegti ugnį delnuose, apsiversti automobiliu, pamatyti savo vaizdą per termovizorių, atsisėsti ant kėdės, kurios paviršiuje įkaltos vinys, pažiūrėti į žvaigždes mobiliajame planetariume.

Daiva Orlovienė,
fizikos mokytoja

Mokytojų diena sugrąžino į vaikystę

Dėkodami mokytojams už rūpestį ir šilumą, gimnazistai juos apdovanojo vardiniais rankų darbo puodeliais.

Spalio 4 dieną, penktadienį, gimnazistai sveikino mokytojus su Tarptautine mokytojų diena. Po ilgų diskusijų šventės organizatoriai abiturientai nusprendė, jog savo mokytojus reikėtų sugrąžinti į jų vaikystę - sovietinius laikus. Iš pat ryto visus pasitiko tarybinių laikų uniformomis pasipuošę gimnazistai: merginos su sniego baltumo kaspinais plaukuose bei kostiumuoti vaikinai. Vėliau mokytojai sulaukė kvietimo į konferencijų salę, kurioje buvo visko: ir dainų - jas dainavo

mokiniai kartu su savo mokytojais, ir klausimų, kuriuos komandos atsakinėjo lenktyniaudamos. Renginio kulminacija tapo pedagogų vaikystės nuotraukų bei įrašytų mokytojų balsų atpažinimo viktorina. Mokytojų veiduose žydėjo šypsenos - šventinis koncertas leido atsipalaiduoti ir bent trumpam pamiršti rūpesčius.

AISTĖ Šulskytė,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

GIMNAZIJOS „BRAZDESIAI“ PERSIKĖLĖ Į MIESTĄ

Juliaus Janonio gimnazijoje jau ne vienerius metus vykstantys unikalūs muzikos vakarai šią vasarą persikėlė į miestą. Dviejų dienų festivalis „Brazdesiai sielai“ kvietė jaunos ir vyresnius žmones pasiklausyti dainuojamosios poezijos bei akustinės muzikos. Kalbiname vienas iš organizatorių – buvusią abiturientę Ievą RIPINSKYTĘ bei ketvirtokę Aistę ŠULSKYTĘ.

-Ieva, kaip jautiesi, baigusi Juliaus Janonio gimnaziją?

-Taip ir jaučiuosi, jog baigiau būtent Juliaus Janonio gimnaziją. Tai vieta, kurioje, šalia mokslų, itin aktyvi ir gyvenimo mokykla. Dabar, studijuodama ir gyvendama Kaune, suprantu, kad gimnazijoje sukauptos patirtys yra labai svarbios tolimesniam žmogaus gyvenimui.

-Aistė, kuo festivalis „Brazdesiai sielai“ išsiskiria iš kitų projektų?

- Lietuvoje tik „Brazdesiai sielai“ ir „Naisių vasaros festivalis“ yra vieninteliai, skelbiantys blaivaus jaunimo ir šeimos koncepciją - renginio metu draudžiama vartoti alkoholį. Tiesa, šis faktas atbaido dalį žiūrovų, tačiau džiaugiamės įrodę, jog mėgautis gera muzika, poezija galima ir neapsvaigus. „Brazdesiai sielai“ yra vienintelis tokio tipo festivalis šiaurės Lietuvoje. Šiais metais festivalio erdve tapo visų pamiršta, automobiliais ir šiukšlėmis užgrozdinta stovėjimo aikštelė Šiauliuose, šalia knygyno „Sielai“.

-Ieva, kaip kilo mintis organizuoti tokio pobūdžio festivalį ir kaip sekėsi tai daryti?

- Viskas vyko labai natūraliai. Pirmasis renginys neturėjo vardo, tačiau paskui buvo „pakrikštytas“, augo ir vystėsi, kol galiausiai tapo visaverčiu dviejų dienų festivaliu. Organizuoti sekėsi labai gerai. Tai, ką anksčiau padarydavau viena, dabar sėkmingai tęsiu su nuostabią komanda.

-Kokio žanro muzikos galima išgirsti renginyje?

- Neskirstome. Daugiausiai skamba akustinė muzika, vengiant nuvalkiotos populiariosios muzikos. Visi muzikos stiliai, žanrai, atlikimai nesipeša „brazdėjimų“ metu.

-Ar palikai kam nors tęsti šią tradiciją, ar darysi tai pati?

- Organizavimą bandžiau perduoti kitiems gimnazistams, intensyviai įtraukiant juos į veiklą ir mokant akustinio vakaro planavimo subtilių. Tačiau patirtis parodė, kad vaikas pas svetimus tėvus neina. Tad kol būsiu aš, bus ir „Brazdesiai“, nesvarbu, kurioje Šiaulių vietoje.

-Kaip atlikėjai vertina šį renginį?

- Jei nebūtų gerai ar nepatiktų idėja, niekam ir nekiltų noras atvykti. Atlikėjai, poetai, menininkai labai šilti žmonės, todėl „Brazdesiai sielai“ vadovavosi šūkiu „Skleiskime pozityvą“!

Lietuvos bardas Domantas Razauskas kelintus metus mielai priima kvietimą dalyvauti „Brazdesiuose“.

-Aistė, kaip sekėsi skleisti informaciją apie „Brazdesius“?

- Tapau atsakinga už straipsnių rašymą. Iš tikrųjų, niekad nebuvau pagalvojusi, kad tai atima tiek laiko... Kelias dienas (veikiausiai naktis) siuntinėčiau straipsnius įvairiausiems Lietuvos dienraščiams. Deja, keli dienraščiai už straipsnį pareikalavo susimokėti, kiti tiesiog ignoravo mano laiškus. Kuomet ACM lauko reklamų tinklas sutiko mums padėti, turėjau per kelias dienas sukurti filmuką LCD ekranui, stovinčiam greta mūsų gimnazijos. Be abejonės, informacijos sklaida vyko draugų, pažįstamų dėka. Taip pat dalijome

Savanorių ir organizatorių komanda turėjo nemažai paplušėti, kad automobiliais užgrozdinta ir pamiršta stovėjimo aikštelė virstų jaukia muzikos festivalio erdve. Dešinėje - Ieva Ripinskytė.

plakatus, skrajutes bei popierinius kvietimus, bet šie buvo patys nuostolingiausi.

-Ieva, ko palinkėtum dabartiniais janoniečiams?

- Gal skambės nuobodžiai ar jau būsite tai girdėję, bet – darykite gyvenime tai, ką jaučiate širdimi, nes tai yra vienintelis teisingas kelias į laimę. Išbandyta praktiškai. P.S. linkėjimai!

Akvilina ŠARAUSKAITĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

Festivalio „Brazdesiai sielai“ kiemelyje žiūrovams buvo įrengta sėdmaišių salelė. Renginys kviečia dalytis pozityvumu.

„Liūdni slibinai“: „Kuo mažiau tikiesi, tuo geriau...“

Atkelta iš 1 psl.

Būtent Šiauliuose „slibinai“ Dominykas VAITEKŪNAS, Vaidas KUBLINSKAS, Aistė LASYTĖ ir kiti grupės nariai šventė „Liūdny slibinų“ penkerių metų gimtadienį. Po koncerto pavargusių ir namo grįžti skubančių atlikėjų išuštėjusioje salėje paklausiau:

- Ko klausytojai gali tikėtis iš naujojo dainų rinkinio?

Vaidas: - Labai paprasta – tiesiog atsisiųskite ir klausydamiesi džiaukitės, šokite (šypsosi). Žmonės šiuo atveju neturi preteksto nusivilti – juk rinkinį iš mūsų tinklalapio galima atsisiųsti nemokamai. Apskritai didžiausia žmogaus problema yra lūkesčiai. Yra du variantai – arba viskas sekasi, arba niekas nevyksta, kaip tikiesi. Jeigu sekasi, ilgainiui pasidaro nuobodu – norisi kažką pakeisti savo gyvenime. Jeigu nesiseka, pyksti ir jautiesi nelaimingas. Žodžiu, abiem atvejais gaunasi visiškas šnipštas.

Dominykas irgi liko ištikimas „Liūdny slibinų“ įvaizdžiui: - Aš manau, kuo mažiau žmogus tikiesi, tuo geriau...

- Ar greitai praėjo tie penkeri grupės gyvavimo metai?

Vaidas: - Sudėtingas klausimas. Aš manau, greitai, nes prisiminus, kaip prieš penkerius metus atrodė mūsų koncertai ir kaip mes patys atrodėme, toks jausmas, lyg viskas buvo ne taip jau seniai.

Aistė: - O aš apskritai mūsų pradžios neprisimenu. Tai turbūt reiškia, kad man šie metai praėjo ne taip jau greitai.

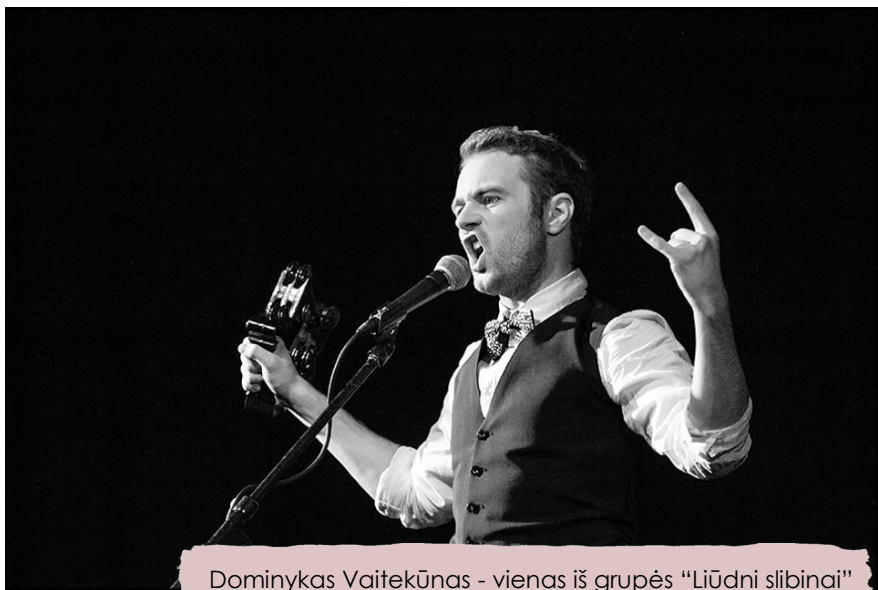
Vaidas: - Galutinis atsakymas į šį klausimą būtų - sumaištis. Nėra bendros nuomonės.

- Ar, įkūrę grupę, tikėjote, kad „Liūdni slibinai“ išpopuliarės?

Vaidas: - Ar valgysi bandelę, jeigu netikėsi, kad ji skani?

Dominykas: - Iš tikrųjų, pirmiausia žmogus jauti alkį. Taip ir mes – pirmiausia galvojome ne apie sėkmę, o apie tai, kad apskritai norime kažką daryti. O kai supratome, kad žmonės eina į mūsų koncertus, kad mūsų klausosi, pradėjome norėti kažko daugiau.

Vaidas: - Žmogus pats nusprendžia, kas jam yra sėkmė. Jeigu tu nusprendei, kad iki pilnos laimės tau tetrūksta na-

Dominykas Vaitekūnas - vienas iš grupės „Liūdni slibinai“ lyderių. Kartu su Aiste ir Vaidu jie jau penkerius metus „liūdina“ gausų gerbėjų būrį.

mo, tai tu statai tą namą ir jautiesi laimingas. O gal nuspręsi tiesiog nedaryti nieko blogo.

Aistė: - Tada apskritai nieko nedarysi ir tai tau bus šiočia tokia sėkmė – niekam neužkliūsi.

- Kaip jūs susipažinote?

Dominykas: - Su Vaidu susipažinome viename pastate, su Aiste – kitame. Sutapimas, kad abu pastatai priklauso Lietuvos muzikos ir teatro akademijai...

- Kaip jūsų trijulė nusprendė susiburti į grupę?

Dominykas: - Nusprendėm, kad baigus vaidybos studijas mums gali baigtis liūdniau nei tiems, kurie baigė ekonomikos studijas. Kad taip neatsitiktų, pradėjome daryti tai, ko labiausiai norėjome. Taip atsirado „Liūdni slibinai“.

- Ar gerai sutariate tarpusavyje?

Vaidas: - Spaudai sakome, kad taip.

- O ką sakote ne spaudai?

Vaidas: - Kad ir kaip bebūtų, galų gale vis tiek sutariam.

Aistė: - Nesutarti... Nė tokios minties nėra.

- Jūsų antrojo albumo pavadinimas „Albumas be jokių „ė““. Anot jūsų, „ė“ yra dvasios konservantai. Kas, jūsų nuomone, yra tie dvasios konservantai?

Dominykas: - Pagieža, pavydas, savigrauža, kitagrauža. Suplyšę batai žiemą.

Vaidas: - Dvasios konservantai yra visos įmanomos nelaimės.

Aistė: - Arba šiaip visokios nesąmonės...

Baigiantis pokalbiui, norėjau paklausti, kodėl toks grupės pavadinimas: „Liūdni slibinai“? Bet neišdrįsau, mat grupės vadybininkė mane iš karto perspėjo, kad šis klausimas – vienas jų nekenčiamiausių.

Kamilė PETRULĖNAITĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

Atlikėjai nesiliauja stebinę publikos dainų tekstais, melodijomis, sceniniu įvaizdžiu.

KADA LAIDOS PASKUTINĮ LIETUVĮ ?

Pasaulyje gausu naujovių, avantiūrų, o labiausiai gundo vakarietiška kultūra, pažėrusi begalę atrakcijų ir pokyčių. Jos dėka Lietuvoje įsitvirtino nemažai šaunių, įspūdingų švenčių, tokių kaip artėjantis Helovynas, Valentino diena, tuo tarpu valstybės šventės minimos gana formaliai. Šį kartą specialus „Tebūnie šviesa“ pokalbis su Broliu OFM gvardijonu, novicų magistru Ramūnu MIZGIRIU – apie šventes, jų prasmę ir kaip nepasiklysti naujovių verpetuose.

- Mano kartos žmonės, jaunimas neretai sviedžia: e! Lietuvoje nieko gero, ką ji man gali duoti? Baigsiu mokslus, išvažiuosiu į užsienį ir gyvensiu kaip normalus žmogus. Ar tikrai tampame paviršutiniški vartotojai, kuriems meilė Tėvynei tikrai pigus sentimentas?

- Esu girdėjęs ir kitokių lietuvių, gyvenusių ir dirbusių užsienyje, nuomonę, kad nieko gero tame Vakarų pasaulyje... Sunku pasverti, kur galėtum būti laimingesnis ar „normalesnis“ žmogus, nes kad ir kur būtum, visur pirmiausia atsineši save, savo vidinį pasaulį, per kurio prizmę ir matai Tėvynę, užsienį ir visą likusį pasaulį... Beje, o kas yra Tėvynė? Lietuva? Juk globaliame pasaulyje visi tapome kaimynais, bet, deja, nebūtinai broliais, nebūtinai vienas kitam artimi. Sparčiai išsitrina meilės tautai, kultūrai sąvoka arba ji pakeičiama kažkuo kitu. Tiesa jau tapo reliatyvi, Tėvynė tuo labiau...

- Ar gali atsitikti, kad dešimtmečius kovoję prieš okupaciją, atsilaukę prieš sausio 13-osios tankus, mes sunaikinsime save patys, mėgdžiodami šventimas kalbas, šventimas kultūras, tarsi mūsų būtų prastesnės? Juk šiandien lietuvičiai daugiau dainuoja angliškai...

- Olandai paskaičiavo, kad paskutinį olandą maždaug po 150 metų palaidos musulmonas. Šalyje kilo diskusijos: kaip tai gali būti? Ką daryti? Bet po savaitės viskas nurimo, nes, o ką, žmogau, bepadarysi, juk vidinių resursų nebėra, o į krikščioniškąsias vertybes nesinori gręžtis... Taigi, užduotis matematikos, lietuvių kalbos, etikos bei tikybos mokytojams ir mokiniams: kiek liko metų mums, kalbantiems dar lietuviškai, jeigu neišsaugosime gyvo tikėjimo, kuris kuria meilę Dievui ir artimui?

- Kaip manote, ar jaunimo itin pamėgta Valentino diena ir Lietuvos Nepriklausomybės diena yra kuo nors susijusios? Ar meilė savo žmogui ir gimtinei yra vienodai svarbios?

- Meilės šaltinis yra vienas – Dievas, beje, ne bet koks, bet Dievas, kurio veidą mums apreiškė Jėzus Kristus. Jis ne tik žodžiais, bet ir gyvenimu mums parodė nesavanaudiškos meilės pavyzdį. Tai – svarbiausia. Jei tikėjimas į Dievą išsitrina arba susikuriamas dievas pagal savo fantazijas, tada deformuojasi ir visos kitos meilės apraiškos, pavyzdžiui, sureikšminamas labiau daiktas, jo išorė, bet ne žmogus ir jo vidinis pasaulis. Arba vaikomasi momentinio malonumo, be atsakomybės ir įsipareigojimo.

Karolina MATELIONYTĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

Vienuolis R. Mizgiris klausia: „Kiek liko metų mums, kalbantiems dar lietuviškai, jeigu neišsaugosime gyvo tikėjimo, kuris kuria meilę Dievui ir artimui?“

Konstitucijos egzaminas privertė susimąstyti

Spalio pirmąją dieną Lietuvoje ir mūsų gimnazijoje vyko Konstitucijos egzaminas. Jo metu buvo norima išsiaiškinti, ką Lietuvos piliečiai žino apie savo šalies Konstituciją. Teisingai atsakę į dvidešimt penkis klausimus iš trisdešimties, turėjo galimybę patekti į antrąjį etapą sostinėje. Kaip ir vyresnieji gimnazijos mokiniai, mes, dešimtokai,ėjome laikyti testo. Iš pirmo žvilgsnio nesudėtingu pasirodęs egzaminas ne visiems buvo lengvai ir greitai įveikiamas. Pateikti klausimai reikalavo gilių konstitucinių ir teisinių žinių. Daugeliui po egzamino kilo klausimas: iš kur galime žinoti, jeigu mokyklose to nemokoma?! Pamokose plačiau Konstitucijos tema kalbama tiksliai 10 ir 12 klasėse, todėl norint gerai pasirodyti egzamine, tenka arba savarankiškai tyrinėti Lietuvos konstituciją, arba aktyviai domėtis politika ir teise. Mokiniai padarė išvadą, kad Lietuvos žmonės ir jaunimas per mažai žino savo teises, pareigas ir kitus konstitucinius dalykus.

Ugnė MUSNECKYTĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

Istorijos mokytoją sužavėjo Izraelis

Praėjusių vasarą istorijos mokytoja Elvyra RICKEVIČIŪTĖ lankėsi Izraelyje. Kokių tikslų ji ten vyko?

Pasak E. Rickevičiūtės, jai, istorijos mokytojai, viena iš įdomesnių ir mažiau žinomų istorijos sričių yra žydų tautos istorija, kartu gana opi Lietuvai, nes žydai ilgai gyveno Lietuvoje, tarp mūsų senelių, prosenelių.

- Ar į Izraelį vykote, skatinama didelio noro daugiau sužinoti apie žydų tautą?

- Galima sakyti ir taip. Gavau stažuotę į Izraelį, kaip padėką už pastangas ir paskatinimą dirbti bei toliau domėtis žydų tautos istorija, holokaustu. Kartu vyko dar 20 mokytojų iš Lietuvos. Lietuvius gerokai nustebino itin griežta tvarka "Tel Avivo" oro uoste - būtina įtikinti pasieniečius, kur vykti, ką veiksi, su kuo būsi, kiek laiko būsi ir taip toliau.

Su didžiausiu užsidegimu mokytoja pasakojo apie paskaitas YAD VASHEMO institute. Jos vykdavo nuo 9 valandos ryto iki 18-19 valandos vakaro, dėstė garsiausi pasaulio mokslininkai ir autoritetai. Paskaitų tema buvo susijusi su žydų tautos istorija, gyvenimu, psichologija ir tradicijomis. Taip pat buvo rodomi įvairūs dokumentiniai filmai bei to meto žmonių, tarp jų ir vaikų, rašyti memuarai. E. Rickevičiūtė užsiminė, jog Sinagogoje teko stebėti izraeliečių maldas, kurios paliko gilų įspūdį. Dar viena, ne mažiau svarbi mokytojos aplankyta vieta - „Pasaulio Teisulių alėja“, kurioje prisodinta daugybė medžių su kortelėmis žmonėms, kurie gelbėjo žydus. „Pasaulio Teisulių alėjoje“ yra 774 lietuvių pavardės.

- Kadangi mes, lietuviai, mėgstame skaniai ir socialiai pavalgyti, norėčiau pasiteirauti apie maistą švetojoje šalyje.

- Maistas ten buvo tikrai labai skanus, tik reikia šiek tiek laiko prie jo priprasti. Jie naudoja labai daug įvairių prieskonių. Vaisiai ten nuostabūs! Saldūs ir sultingi. Nė neverta lyginti su tais, kuriais prekiauja mūsų parduotuvėse. Sultys taip pat skanios, šviežiai spaustos. Teko ragauti ir chalvos, tai žydų išradimas (juokiasi), jos skonis taip pat nuostabus.

- Ar žadate grįžti į Izraelį?

- Taip, būtinai nuvyksiu. Noriu dar daug ką aplankyti ir sužinoti.

Istorijos mokytoja E. Rickevičiūtė Izraelyje gilino žinias apie žydų kultūrą, papročius ir holokaustą.

Justė Skiutytė,
žurnalistų klubo "Tebūnie šviesa" narė

Nuostabi šalies gamta, išskirtinė istorija ir kultūra - galbūt taip ir turėtų atrodyti "Pažadėtoji žemė". Nuotraukoje - memorialas vaikams, žuvusiems holokausto metu.

Jaunieji mokslininkai iš Kinijos grįžo su diplomais

Rugpjūčio mėnesį Juliaus Janonio gimnazijos IIIe klasės mokiniai Simonas PRANYS ir Pijus ŽAGRAKALYS (mokytoja Valentina RAKUŽIENĖ) dalyvavo Atvirajame Kinijos technologinių inovacijų konkurse „CASTIC 2013.“ Konkurse janoniečiai užėmė garbingą antrąją vietą. Lietuvos jaunųjų mokslininkų delegacija vyko į Kiniją pirmą kartą.

Tarptautiniame konkurse varžėsi apie 700 jaunųjų mokslininkų, kurie pristatė daugiau nei 500 tiriamųjų darbų. Dalyviai iš Lietuvos, Japonijos, Švedijos, Indijos, Tailando bei kitų šalių varžėsi atskiroje grupėje. „Laimėjome I vietą. Nacionaliniame ture buvo atrinkti 3 geriausi darbai“, - pasakojo Pijus Žagrakalys.

2012 metų spalį janoniečiai, padedami mokytojos Valentinos Rakužienės, rengė darbą apie dažnių virpesio poveikį rapsų sėklos dygimui. Vėliau, ruošiantis konkursui Kinijoje, vaikus konsultavo ir žymiausi Lietuvos profesoriai. „Su Simonu darbu dalijomės: vienas tobulino, kitas kūrė, nebuvo to, kuris viršesnis“, - toliau pasakojo Pijus. Jo nuomone, sunkiau buvo nacionaliniame ture. „Kinijoje, kai sužinojome, kad užėmėme antrąją vietą, buvo labai džiugu. Tokios sėkmės nesitikėjome“, - kalbėdamas apie išgyvenimus tarptautiniame konkurse, prisipažino Pijus.

Jaunieji mokslininkai džiaugiasi ne tik parsivežtais apdovanojimais, bet ir galimybe apsilankyti Kinijoje. Iš dešinės - Pijus Žagrakalys, kairėje - Simonas Pranyš.

Lukas ALŪZAS,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narys

Pristatyta Romualdo Račkausko prisiminimų knyga

Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijos muziejuje vyko buvusio janoniečio, nusipelnusio civilinės aviacijos piloto Romualdo RAČKAUSKO knygos „Autografas dangaus mėlynėje“ pristatymas. Pilotas džiaugėsi, kad knygą galėjo pristatyti gimnazijoje, kurią baigė 1954 metais: „Tik čia, atvykęs po daugelio metų, gali pasikrauti teigiamų emocijų, prisiminti savo mokytojus, kurie mums įteikė pirmąjį kelialapį į sudėtingą ir kupiną išbandymų gyvenimą“.

nystėje, o gal net du trečdalius savo gyvenimo žmogus negalvoja apie nueitą kelią ir apie tai, kas jo laukia ateityje“, - kalbėjo R. Račkauskas, kuriam 1985 buvo suteiktas garbės vardas „Nusipelnęs TSRS pilotas“. Civilinėse oro trasose lakūnas skraidė apie 30 metų. Ore išbuvo net apie 16 000 valandų.

„Dabar kažkaip reikia prisiversti parašyti dar vieną knygą apie tai, kas vyko ir kas nuveikta po to, kai man buvo pakirpti sparnai, tai yra, jau dirbant

žemėje. Jei parako užteks – gal taip ir padarysiu“, - šmaikščiai mintimis dalijosi knygos autorius. Knygos pristatymo metu prisiminimais apie Romualdą Račkauską dalijosi klasės draugas Sigitas Saladžinskas, skambėjo Dominykos Budinavičiūtės savos kūrybos daina „Pienės pūkas“, knygos ištraukas skaitė gimnazistai Marijus Cesnulaitis ir Matas Dargužas.

ROBERTA RASIKIENĖ,
gimnazijos muziejaus vadovė

Motivas parašyti prisiminimų knygą, anot paties autoriaus, gimė iš didelio noro papasakoti jaunesnėms kartoms apie senuosius šiaulius ir šiauliečius. Romualdas Račkauskas pristatydamas knygą sakė: „Mano kartai išpuolė nelengva lemtis – vieni išgyveno, kitiems vienaip ar kitaip nepasisekė. Tai buvo ekstremalių situacijų laikmetis, kurį mažai kas beprisimena. Dabartinių mokinių tėveliai, o ir dauguma mokytojų jau yra gimę pokario metais, jie nematė tų baisumų, kuriuos išgyvenome mes“. Prisimindamas gimnazijos laikus, knygos autorius pasakojo, jog jį mokė puikūs, besąlygiškai atsidavę savo profesijai mokytojai. Jie paruošė nelengvą ir pilną įvairiausių netikėtumų gyvenimui. „Taip jau būna, kad jau

Motivas parašyti prisiminimų knygą, anot R. Račkausko, gimė atsitiktinai. Autorių sveikina bibliotekos vedėja Birutė Grigienė.

Testas

Ar tau lemta tapti turtingam?

Kaip manai, ar sugebėtum būti turtingas? Ar sugebėtum uždirbti tiek, jog pavyktų įsteigti nuosavą labdaros fondą ir dar užtektų trims "ferrariams" garaže? Pasitikrink savo galimybes ir motyvaciją, tik nepamiršk - ateitis tavo rankose.

1. Kiek pinigų norėtum turėti po dešimties metų?

- A. 10 000 litų.
- B. 100 000 litų.
- C. 500 000 litų.
- D. 5 milijonus litų ir daugiau.

2. Iš kur svajoji gauti pinigų?

- A. Išlošti loterijoje.
- B. Gauti gerai mokamą darbą su sveikatos draudimu, trijų savaičių atostogomis ir pensijų fondu.
- C. Gauti palikimą.
- D. Turėti neribotų pasyviųjų pajamų iš verslo ir (arba) nekilnojamojo turto bei investicijų.

3. Kuris teiginys geriausiai apibūdina tavo dabartinę finansinę padėtį?

- A. Esu labai patenkintas savo finansine padėtimi.
- B. Iš dalies esu patenkintas savo finansine padėtimi.
- C. Esu nepatenkintas, tačiau nieko negaliu pakeisti.
- D. Mano finansinė padėtis nepakenčiama. Noriu turėti kur kas daugiau.

4. Kiek laiko skiri mokslui ir pasirinktu dalykų studijavimui, kurių geri rezultatai padėtų pasiekti trokštamą tikslą ir gyvenimo gerovę?

- A. Mažiau kaip pusvalandį.
- B. Nuo pusvalandžio iki valandos.
- C. Nuo vienos valandos iki dviejų valandų.
- D. Dvi valandas ir daugiau.

5. Kaip elgiesi susidūręs su sudėtinga problema?

- A. Nekreipiu į ją dėmesio ir tikiuosi, kad viskas susitvarkys savaime.
- B. Skundžiuosi draugams ir artimiesiems.
- C. Palieku problemas spręsti patiems.

D. Suku galvą, kol randu išradinę sprendimą.

6. Ką manai apie mokyklą ir pamokas?

- A. Tikra nuobodybė. Nekenčiu jos.
- B. Kažkas patinka, kažkas ne, tik norėčiau mokytis kitur.
- C. Mokykla nebloga. Privalau dirbti, kad įgyvendinčiau savo svajones.
- D. Mokytis man labai patinka. Smagu, kai pasieki gerų rezultatų, tai pakelia nuotaiką.

7. Ką ateityje darytum, netekęs darbo arba pajamų šaltinio?

- A. Kad būtų pigiau, apsigyvenčiau su draugais, giminaičiais, išsirūpinčiau bedarbio pašalpą.
- B. Mokyčiausi naujos profesijos.
- C. Susirasčiau kitą darbą.
- D. Įsteigčiau savo įmonę.

8. Kuris teiginys geriausiai apibūdina tavo energingumą ir mokėjimą susikaupti?

- A. Man vos pakanka energijos sulaukti, kol baigsis pamokos mokykloje?
- B. Iš pradžių dirbu energingai, bet vėliau energija išsenka ir likusią dienos dalį dykinėju.
- C. Visą dieną energingai mokausi ir užsiimu papildoma veikla.
- D. Energija liejasi per kraštus, mėgstami užsiėmimai manęs nevargina.

10. Kuris teiginys geriausiai apibūdina jūsų reakciją, jeigu kas nors sako, jog neįstengsite ko nors padaryti?

- A. Nuleidžiu rankas, sakau -- tiek to arba imu savęs gailėtis.
- B. Įsiuntu, prarandu savitvardą.

C. Vis tiek stengiuosi padaryti.
D. Tai suteikia man energijos ir nepasiduodu, kol nepasiekiu, ko norėjau.

11. Reikia priimti svarbų sprendimą, bet nežinote, kaip pasielgti? Kuris teiginys tau tinka labiausiai?

- A. Žiūriu televizorių.
- B. Tariuosi su draugais, noriu sužinoti jų nuomonę.
- C. Išanalizuoju situaciją ir padarau taip, kaip man atrodo teisingausia.
- D. Pasitariu su draugais, logiškai išanalizuoju situaciją, bet vadovaujuosi savo nuojauta.

12. Kaip reaguoji, kai tyčia griaunama tavo reputacija?

- A. Jaučiuosi labai prislėgtas, nežinau, kodėl žmonėms turėtų tai nepatikti.
- B. Nekreipiu dėmesio. Kam kelti triukšmą?
- C. Atvirai paklausiu, kodėl su manimi šitaip elgiamasi?
- D. Atkeršiju, tik dešimt kartų stipriau.

13. Tau nuolatos sekasi, atrodo, kad viskas klostosi pagal tavo norus. Ką darai?

- A. Atsipalaiduoju.
- B. Stengiuosi išlaikyti esamą padėtį.
- C. Pradedu kitokią veiklą.
- D. Nėšiblaškydamas visą dėmesį skiriu mokymuisi ir mėgstamai veiklai ir stengiuosi pasiekti dar daugiau.

TAŠKŲ SKAIČIUS. ĮVERTINIMAS

Dabar suvesk rezultatus. Už kiekvieną „A“ gauni 1 tašką, už „B“ -- 2, už C -- 3 taškus, o už D -- 4 taškus. Atsakymą rasite lentelėje.

15-25 Blogai. Būtina iš esmės peržiūrėti savo nuostatas.

26-35 Vidutiniškai. Reikia perjungti aukštesnę pavarą.

36- 45 Gerai. galimybių yra, tik reikia šį tą patobulinti.

46-60 Puiku. Esi pasirengęs stoti į aukščiausiąją lygą. Visu greičiu pirmyn.

“TEBŪNIE ŠVIESA”

Redakcija:

← **Žurnalistų klubo vadovė:** Sigita Stonkienė
sigute.stonkiene@gmail.com →

Laikraščio redaktorė: Laura Kryževičiūtė
klkryzeviciute@gmail.com →

← **Laikraščio dizainerė:** Aistė Šulskytė
aiste.sulskyte@gmail.com

Žurnalistai:

Lukas Alūzas
lukasaluzas@gmail.com →

← **Karolina Matelionytė**
karolemat@gmail.com

Rūta Klungevičiūtė
ruta.pegasas@gmail.com →

← **Justė Skiutytė**
justeskiutyte1997@gmail.com

Akvilina Šarauskaitė
akvilesar@gmail.com →

← **Inga Židonytė**
inkakulta@gmail.com

Ugnė Musneckytė
ugnelytemus@gmail.com →

← **Kamilė Petrulėnaitė**
kamilep681@gmail.com

Ieva Andrulytė
andrulyte.is@gmail.com →

← **Gabija Ulčinaitė**
gabijaulcinaite@gmail.com

Samanta Volungevičiūtė
samanta.volungeviciute.98@facebook.com →